

denternes Skyld. Naar disse to Fag derfor ere nævnte i Motiverne, tror jeg, at det er godt, og at der oprettes en tredje Retning, en ny sproglig Retning, er ogsaa ganske sikkert udmærket, i alt Fald er det vist ret praktisk, at de studerende faa noget mere Kendskab til de levende Sprog. Den Side af Forslaget, som vender mod den lærde Skole, kan jeg derfor give min Tilslutning helt ud. Jeg er ikke Fagmand paa dette Omraade og skal ikke udtale mig nærmere derom. Men der synes jo ikke at være synderlige Indvendinger at gøre derimod. Lovforslaget bærer et tydeligt Præg af, at det er den lærde Skoles Mænd, der have udarbejdet det, og at disse særlig have taget Sigte paa den lærde Skole, er kun rimeligt. At de paa den anden Side skulde have haft til Hensigt at gaa andre for nær, tror jeg ikke, og de have sikkerlig ikke tænkt, at der maaske kunde tilføjes Folkeskolen nogen Skade. At der er mange, der have en anden Mening om Forslagets Virkninger over for Folkeskolen, have vi set af Folketingets Forhandlinger, idet Hovedparten af disse — hvad den højtærede Minister ogsaa bemærkede — har drejet sig netop om den Tilknytning til Folkeskolen, som foreslaas. Der har været en skøn Enighed om, at de Spirer, der her lægges til en Enhedsskole — det er blevet nægtet, at det er en Enhedsskole, man tilsigter — ere ganske gode og gerne maa komme frem. Jeg vil tilstaa, at jeg selv ikke har min Mening om dette Spørgsmaal fuldt færdig; og som det er gaaet mig, er det vistnok gaaet adskillige andre. Det, der egentlig har forledet mig til at tage Ordet, er, at jeg har set, at Danmarks Lærerforening noget nær er stillet ligedan. Foreningen omfatter som bekendt Størsteparten af Danmarks Lærere, og den er kommen med en Udtalelse, som staar i Foreningens Medlemsblad, og som jeg maaske maa oplæse: „Hovedbestyrelsen for Danmarks Lærerforening sympatiserer med Grundtanken i Forslaget, men man nærer Betæneligheder ved adskillige Enkeltheder i det, og ønsker derfor, at der bliver Tid til at drøfte Forslaget paa Skolemøder rundt omkring i Landet, og at Forslaget ikke gøres til Lov i denne Rigsdagssamling“. I Overensstemmelse dermed har Foreningens Formand ved Nytaarsskiftet skrevet om Sagen, idet han har tilføjet: „Men da Meningerne om dette Forslags enkelte Bestemmelser og den Indflydelse, det vil faa paa Folkeskolen ere meget forskellige, vil det neppe være heldigt at gøre det til Lov, før der gennem en

indgaaende Drøftelse i Lærerkredse er skaffet større Klarhed til Veje“. Jeg ved, at „Dansk Skoleforening“, som omfatter mange af Danmarks Lærere og en hel Del af Forældrene, har den samme Mening. De have ogsaa Betæneligheder af forskellig Art — om end ikke alle lige store — fordi de ere bange for, at Lovforslaget kan gøre Folkeskolen Skade. Den danske Lærerforenings Udtalelse synes mig ret tydelig; de ønske at faa Lov til at tale med om Forslaget, fremsætte deres Mening om det og drøfte det, og jeg deler ganske dette Ønske. Jeg vilde anse det for heldigt, om der gaves saa megen Tid, at Sagen kunde blive yderligere drøftet. Jeg hører langt fra til dem, der tro, at Forslaget vil ødelægge Folkeskolen. Jeg tror tværtimod, at det vil gøre megen Gavn. Men jeg tror, at det paa enkelte Steder kan volde nogen Skade. Naar der tilsigtes en Forbindelse mellem Folkeskolen og den lærde Skole, saa tror jeg, det vil være i alles Interesse, at baade Folkeskolens og den lærde Skoles Mænd faa Tid til at tales ved derom. Det kan vel ikke nægtes, at den sorte Skole og dens Mænd ikke altid have været godt anskreven i Befolkningen. Kunde der nu ved dette Forslag begyndes et saadant Samarbejde, at der blev en bedre Forstaaelse, og at Folkeskolen og dens Mænd kom til at se med Tillid paa den lærde Skole, saa vilde der være vundet ikke saa ganske lidt, og saa tror jeg ogsaa, at Reformen kunde føres ud i Livet, om end med smaa Ændringer, paa en saadan Maade, at den kunde gøre nogen Gavn. De Steder, hvor den kan volde nogen Fortræd, ere nævnte saa tidt, at jeg ikke skal gaa ind derpaa. Det er jo de ældste Klasser i Folkeskolen, med Hensyn til hvilke man nærer Frygt. Jeg tror nu, at den de fleste Steder paa Landet ikke vil vise sig begrundet. Der er saa grumme faa, der komme fra Folkeskolen ind i de andre Skoler. Men i Købstæderne og de større Landsbyer kunde jeg tænke mig, at Forslaget vilde komme til at gøre lidt Fortræd. Jeg tror, at Følgen af det vil blive enten, at Børnene gaa ud af Folkeskolen og ind i Mellemskolen — og at det vil være til Skade for Folkeskolen, synes jeg ikke, at der kan være Tvivl om, selv om der kun bliver Tale om 2—3—4 Børn i hver Skole — eller at der — og det vil vel særlig blive i Købstæderne — vil blive bygget en Ende til Folkeskolen. Om det er gavnligt, tør jeg ikke sige, men i alle Tilfælde er jeg ikke i Tvivl om, at det vil